

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑΙ ΚΑΙ ΒΕΛΓΙΩ

Ὁμιλία τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΕΤΑΙΟΥ

Τμηματάρχου Ι.Κ. Α.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος «προβλήματα ἀπασχολήσεως καὶ ἀνεργίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ» ἐπιβάλλει νὰ λεχθῶσιν εἰσαγωγικά τινα ἐπὶ τοῦ ἐν γένει κοινωνικοοικονομικοῦ φαινομένου μὲ τὰς δύο ὄψεις, τὴν ἀρνητικὴν «Ἀνεργία» καὶ τὴν θετικὴν «Ἀπασχόλησις».

Ὡς Ἀνεργία εἶναι γνωστὴ ἡ κατάστασις τῆς ἀκουσίας ἀργίας ὑγιουῶς μισθοῦ.

Πολλὰ εἶναι τὰ αἷτια, **οἰκονομικά** κατὰ βάσιν, τὰ προκαλοῦντα τὴν ἀνεργίαν καὶ διάφοροι αἱ μορφαὶ αὐτῆς, ἀναλόγως πρὸς τὰ προκαλοῦντα αὐτὴν αἷτια καὶ τὸν βαθμὸν ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας.

Ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς τὰς κυριωτέρας μορφάς τῆς ἀνεργίας.

Εἶναι ἡ **κυκλικὴ ἀνεργία**, ἐκείνη δηλ. καθ' ἣν ἔχομεν περιοδικῶς ἔντασιν τῆς ἀνεργίας, συνεπεῖα τῶν περιοδικῶν κρίσεων τοῦ οἰκονομικοῦ κύκλου καὶ ἣτις συνήθως πλήττει τὰς μεγάλας βιομηχανικὰς χώρας.

Ἡ **διαρθρωτικὴ ἀνεργία**, ἐκείνη ἣτις ἐκδηλοῦται συνεπεῖα βαθειῶν μεταβολῶν εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας μιᾶς χώρας.

Ἡ **τεχνολογικὴ ἀνεργία**, ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς νέων μηχανημάτων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς νέων τελειοποιημένων τεχνικῶν μεθόδων τῆς παραγωγῆς.

Ἡ **ἐποχικὴ ἀνεργία**, ἡ προερχομένη ἐκ φυσικῶν εἴτε κοινωνικῶν διακυμάνσεων.

Ἀπασαὶ αἱ προαναφερθεῖσαι μορφαὶ ἀνεργίας, ἀναγόμεναι εἰς οἰκονομικά κατὰ βάσιν αἷτια, κοινὸν ἔχουσι χαρακτηριστικὸν ὅτι ἔχουν πρόσκαιρον καὶ περιοδικὸν χαρακτῆρα. Ἡ ἔκλειψις δηλ. τοῦ αἰτίου τοῦ προκαλοῦντος τὴν ἀνεργίαν ἐπιφέρει καὶ τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν περιοδικῶν τούτων μορφῶν τῆς ἀνεργίας, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπίσης εἰς οἰκονομικά αἷτια ἀναγομένη **χρονία ἀνεργία**, ἣτις ἔχει μονιμώτερον χαρακτῆρα, ἡ ὁποία ἐνδημεῖ εἰς τὰς ὑποανεπτυγμένας χώρας καὶ ἣτις ὀφείλεται κατὰ βάσιν εἰς τὴν ἔλλειψιν κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν χωρῶν τούτων. Ἡ εἰς τὰς χώρας ταύτας ἀνεργία ἐμφανίζεται κυρίως ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὑποαπασχολήσεως.

Εἰς τὰς χώρας ταύτας προέχουσα οἰκονομικὴ δραστηριότης εἶναι ἡ γεωργία, τὸ φαινόμενον δὲ τῆς ὑποαπασχολήσεως συνίσταται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν καλλιέργειαν ἡμερῶν ἐργασίας εἶναι πολὺ κατώτερος ἐκείνου τὸν ὅποιον θὰ ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ὁ εἰς παραγωγικὴν ἡλικίαν πληθυσμὸς, καὶ ἐπομένως ἀπομένει νεκρὸν μέγα χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἀργοῦν αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις, ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ

τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Παρὰλλήλως, ἐμφανίζεται εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἔντονον τὸ φαινόμενον τοῦ παρασιτισμοῦ εἰς τὴν οἰκονομίαν.

Ἐκτὸς ὅλων αὐτῶν ὅμως τῶν οἰκονομικῶν αἰτίων τῶν προκαλούντων τὴν ἀνεργίαν ὑπάρχουν καὶ ἕτερα αἴτια ἔξωοικονομικά, τὰ ὁποῖα εἶναι πρόξενοι τῆς λεγομένης **ἀνεργίας τριβῆς**.

Αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀτελῆ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ἀνταπόκρισιν τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν ἐργασίας. Ἡ ἔλλειψις γεωγραφικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς κινητικότητος τῆς ἐργασίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀτελῆ γνῶσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας ἀποτελοῦν τὰ αἴτια τῆς μορφῆς ταύτης τῆς ἀνεργίας.

Ἡ τοιαύτης μορφῆς ἀνεργία ἐνῶ, ὑποκειμενικῶς κρινομένη, εἶναι παροδικοῦ χαρακτῆρος, συνιστῶν δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν μεταξὺ δύο ἀπασχολήσεων περίοδον, ἀντικειμενικῶς λαμβανομένη ἀποτελεῖ μόνιμον κατὰστασιν, μὲ συνέπειαν νὰ ὑφίσταται πάντοτε ἐν *minimum* ἀνεργίας.

Εἶναι τόσον ὀδυνηραὶ καὶ βαθεῖαι αἱ συνέπειαι τῆς ἀνεργίας, κοινωνικαί, οἰκονομικαὶ καὶ ἠθικαί, καὶ τόσον ζοφερὰ ἡ ἀνάμνησις τῶν περιόδων τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν κρίσεων τῆς ἀνθρωπότητος, μὲ τὰς στρατιάς τῶν ἑκατομμυρίων ἀνέργων, ὥστε δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ὡς εἶπεν ὁ Καρλάυλ, «ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας τίποτε δὲν ἐμπνέει τόσον τὴν ἀπέχθειαν καὶ δὲν ἐξεγείρει τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν, ὅσον τὸ νὰ ἔχη τις ἀνάγκην ἐργασίας διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀθλιότητά του, νὰ ζητῇ ἐργασίαν καὶ ὅμως νὰ μὴ εὐρίσκη».

Ἡ μάστιξ αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντίδρασιν τῆς ὀργανωμένης κοινωνίας.

Βαθεῖα ἔρευνα καὶ ἀνατομία τοῦ προβλήματος ἐπροκάλεσε, μεμονωμένας κατ' ἀρχάς, συνδεδεασμένας βραδύτερον ἐνεργείας, μὲ ὑπεράτιν ἐκδήλωσιν τὴν «*Διακήρυξιν τῆς Φιλαδελφείας*» καὶ τὴν «*Οἰκουμένην Διακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου*».

Τὸ «δικαίωμα πρὸς ἐργασίαν» ἦτο παλαιὰ διεκδίκησις τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἡ ὁποία εἶχε τύχει καὶ νομικῆς ἀναγνωρίσεως, πλὴν ὅμως καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ἦτο θεωρητικοῦ χαρακτῆρος, ἐφ' ὅσον δὲν συνεπληροῦτο ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔννοιαν τῆς **πλήρους ἀπασχολήσεως**, ἧτις ἔχει πλεόν καταστῆ πανανθρώπινος ἀξίωσις.

Ἐγκαταλείπεται πλεόν τὸ παθητικὸν στάδιον τῆς ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἐνεργητικὸν στάδιον τῆς πολιτικῆς τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.

Ἡ πλήρης ἀπασχόλησις ἀποτελεῖ βασικὸν αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας καὶ πρωταρχικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν εἰς τὰ οἰκονομικὰ προγράμματα ὅλων τῶν χωρῶν μεταπολεμικῶς.

Πλήρης ἀπασχόλησις ὑφίσταται εἰς τινὰ χώραν ὅταν ὑπάρχουν περισσότερα τῶν ἀνέργων κενὰ θέσεις δι' ἃς προβλέπεται μισθὸς μὴ ἀπέχων

του γενικοῦ ἐπιπέδου καὶ αἱ ὁποῖα εἶναι τοιαύτης ἐπαγγελματικῆς φύσεως καὶ ἀφοροῦν ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένες εἰς τοιούτους τόλους, ὥστε νὰ δύναται τις λογικῶς νὰ ἀναμένῃ ὅτι οἱ ἀνεργοὶ θὰ τὰς ἀποδεχθοῦν προσφερομένας. Οὕτω δὲν εἶναι δυνατόν εἰμὴ τὸ μεταξὺ δύο ἀπασχολήσεων διάστημα νὰ εἶναι ἐλάχιστον.

Τοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι, ἵνα ὑφίσταται πλήρης ἀπασχόλησις, δεόν νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὔτε εἰς ἀνεργος, γνωστοῦ ὄντος ὅτι θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει πλήρης ἀπασχόλησις καὶ ὅταν τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνεργίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ 2—5 %.

Ἡ πολιτικὴ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἐπιτυγχάνεται κυρίως μὲ οἰκονομικὰ μέτρα, μὲ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὸν κατὰ τοιοῦτον συστηματικὸν τρόπον χειρισμὸν τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων ὥστε ἀρνητικῶς μὲν νὰ ἀντιμετωπίζωνται καὶ πλήττονται πάντα τὰ οἰκονομικὰ αἷτια τὰ προκαλοῦντα τὴν ἀνεργίαν, θετικῶς δὲ νὰ ἐπιδιώκηται ἡ συνεχὴς δημιουργία καὶ ἡ αὐξήσις τῶν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως.

Ἡτοι, ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ μὴ ἐκδηλουμένη πλέον διὰ τῆς ἐπ' εὐκαιρία ἀντιμετωπίσεως τῶν διαφορῶν θεμάτων, καὶ συνείδησιν ἔχουσα τῆς συναρτήσεως καὶ ἐξαρτήσεως τοῦ ἐνὸς τομέως τοῦ οἰκονομικοῦ βίου μὲ τὸν ἕτερον, ἀποβλέπει εἰς τὴν διὰ προγραμματισμένου σχεδίου καθολικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων (πρόγραμμα ἐπενδύσεων καὶ ἀνάπτυξις εἰς τὸ δυνατόν maximum τῶν πλουτοπαραγωγικῶν ἱκανοτήτων τῆς χώρας, ἐνδεδειγμένη ρύθμισις τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, ἔλεγχος πίστεως καὶ προεξοφλητικοῦ τόκου, ἐπίπεδα τιμῶν καὶ ἡμερομισθίων κλπ.).

Ὁ βαθμὸς ὅμως ἐπιτυχίας τῶν οἰκονομικῶν μέτρων ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὴν παράλληλον λήψιν μέτρων ὀργανωτικῶν τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας· καὶ ἐδῶ ἀρχίζει ὁ ρόλος τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, ἐντεταγμένη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ συντονισμένον σχέδιον, δὲν ἀποβλέπει βεβαίως εἰς τὴν δημιουργίαν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως ἀλλὰ σκοπεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἅπαντα τὰ ἐξωοικονομικὰ αἷτια τὰ προκαλοῦντα τὴν μορφήν ἐκείνην τῆς ἀνεργίας τὴν ὁποῖαν ἐγνωρίσαμεν ὡς ἀνεργίαν τριβῆς.

Φθάνομεν οὕτω εἰς τὸ λογικὸν σχῆμα, τὰ μὲν οἰκονομικὰ αἷτια νὰ ἀντιμετωπίζωνται δι' οἰκονομικῆς ἀντενεργείας (οἰκονομικὸν πρόγραμμα) τὰ δὲ λοιπὰ αἷτια, ἐξωοικονομικά, διοικητικά, ὀργανωτικά, νὰ ἀντιμετωπίζωνται διὰ διοικητικῆς—ὀργανωτικῆς δράσεως (Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως).

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ἀνιοῦσα καὶ ἡ συνεχὴς πορεία πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου, ἰδανικοῦ δὲν εἶναι προῖόν τῆς μοίρας ἀλλ' ἠθελημένον ἀποτέλεσμα τῶν μόχθων καὶ ἐνεργειῶν πεφωτισμένων ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος, καὶ ἰδίως οἰκονομολόγων καὶ δημοσιολόγων ὅπως ὁ λόρδος Keynes καὶ ὁ λόρδος Beveridge, ἵνα ἀναφέρωμεν τοὺς πλέον παγκοσμίως γνωστοὺς διὰ τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποῖαν ἤσκησαν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο.

Πῶς ἄλλωστε θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονηθῇ ἡ συμβολὴ σωρείας ἄλλων ἀφανῶν ἐργατῶν καὶ ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ παρασκήνια καὶ τὰς τραπέζας τῶν Διεθνῶν Συνδιασκέψεων καὶ Ὁργανισμῶν ἠγωνίσθησαν καὶ μοχθοῦν πάντοτε ἵνα τὸ ἰδανικὸν τοῦτο τῆς ἀνθρωπότητος κατέρχεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτεύξεων.

Ἐν προκειμένῳ, ἡ δραστηριότης τῆς Δ.Ο.Ε. εἶναι πλουσιωτάτη καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς πλέον ἢ γόνιμον.

Ὅσα εἴπομεν ἀνωτέρω διαγράφουν καὶ τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων κινοῦνται αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀπασχολήσεως. Εἰς τὴν προσπάθειάν των ὅπως ἄρουν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὰ αἴτια τῆς ἀνεργίας τριβῆς, αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀπασχολήσεως δὲν ἀρκοῦνται πλέον ὅπως διὰ τῆς καταλλήλου ὁργανώσεως τῶν Γραφείων Εὐρέσεως Ἐργασίας ἐξεύρουν τὴν οἰανδήποτε ἀπασχόλησιν εἰς ἕκαστον δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ, ἀλλὰ προχωροῦν ἔτι περαιτέρω.

Προσπαθοῦν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ νὰ διακριβώσουν δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ποῖον εἶναι «τὸ ἐνδεδειγμένον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα», «ἡ ἐνδεδειγμένη ἀπασχόλησις» ἡ ὁποία προσιδιάζει περισσότερον πρὸς τὰς σωματικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς ἱκανότητας τοῦ ἀτόμου.

Διὰ τῆς ἀναπτύξεως, ἐξ ἄλλου, τῆς «ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων» σκοπεῖται ἡ ποιοτικὴ ἀλλοίωσις τῆς συνθέσεως τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀναλογίας τῶν εἰδικευμένων ἐργατῶν.

Περὶ ἀμφοτέρων ὁμως τῶν ἐννοιῶν τούτων, τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων, ἔτεροι ὁμιληταὶ πρόκειται εἰδικῶς νὰ μᾶς ἀπασχολήσωσι.

Ἡ προσπάθεια ὁμως δὲν περιορίζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ, δοθέντος ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀναπήρων ἀποβλέπει ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ καὶ τὸν ἀνάπηρον, διὰ καταλλήλου ἀγωγῆς, ἐκ νέου μέλος τῆς παραγωγικῆς οἰκογενείας.

Αἱ βασικαὶ κατευθυντήριαι γραμμαὶ τὰς ὁποίας δέον νὰ ἀκολουθῇ μία ἀρτίως ὀργανωμένη Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως ἐκτίθενται ἀναλυτικῶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 88 Διεθνή Σύμβασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 83 Διεθνή Σύστασιν τῆς Δ.Ο.Ε.

Εἰς ἄρθρον ἡμῶν δημοσιευθὲν τὸν Αὐγούστον τοῦ 1952 εἰς τὸ οἰκονομολογικὸν περιοδικὸν «Ἡ Νέα Οἰκονομία» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀποστολὴ τῶν Γ.Ε.Ε. καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναδιοργανώσεώς των» εὕρομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσωμεν εἰς ἀδράς γραμμὰς τὸ περιεχόμενον τῶν δύο τούτων βασικῶν διεθνῶν κειμένων.

Αἱ γραμμαὶ αὗται εἶναι:

— Κατὰ πρῶτον, δέον νὰ ὑφίσταται μία δημοσία, δωρεὰν παρέχουσα τὴν ἐξυπηρέτησίν της, Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως, ὀργανωμένη κατὰ δίκτυον τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν γραφείων.

— Τριμερούς προελεύσεως Συμβουλευτικά Ἐπιτροπαί παρέχουν τὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας των.

— Ἡ ἐγγραφή τῶν ἀνέργων δέον νὰ περιλαμβάνῃ σημείωσιν περὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἱκανοτήτων αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ προσφοραὶ ἐργασίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν δέον νὰ περιέχωσιν ἀπάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῶν αἰτουμένων προσόντων.

— Ἡ ἐπιλογή τῶν προσώπων ἅτινα θὰ ὑποδεικνύονται εἰς τοὺς ἐργοδοτάς διὰ τὴν κατάληψιν τῶν κενῶν θέσεων δέον νὰ γίνεται μόνον βάσει τῶν σωματικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν των ἱκανοτήτων.

— Δέον ὅπως λαμβάνονται μέτρα διευκολύνοντα τὴν ἐπαγγελματικὴν ὡς καὶ τὴν γεωγραφικὴν μετακίνησιν εἰς περιφερείας ἔνθα προσφέρονται δυνατότητες ἀπασχολήσεως.

— Ἐπίσης, δέον νὰ διευκολύνονται αἱ ἐποχικαὶ μετακινήσεις ὡς καὶ αἱ ἐπὶ διεθνοῦς πεδίου τοιαῦται.

— Βασικὸν καθήκον τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως ἀποτελεῖ ἡ συλλογὴ καὶ ἀνάλυσις ὅλων τῶν στατιστικῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς ἀπασχολήσεως καὶ τῆς πιθανῆς ἐξελιξέως αὐτῆς, καὶ ἡ ταχεῖα μετάδοσις τῶν πληροφοριῶν τούτων πρὸς ἀπάσας τὰς ἐνδιαφερομένους κατευθύνσεις.

— Ἡ συνεργασία μὲ τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὴν πρόνοιαν ἀνεργίας εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη.

— Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, εἰδικὰ μέτρα δέον νὰ λαμβάνονται διὰ τοὺς νέους καὶ τοὺς ἀναπήρους.

— Τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας, εἰδικῶς ἐκπαιδευόμενον, δέον νὰ ἐργάζεται μὲ ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητα, μακρὰν πάσης κυβερνητικῆς ἢ ἄλλης ἔξωθεν ἐπιδράσεως.

— Ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν εἶναι προαιρετικὴ. Τοῦτο προϋποθέτει τοιαύτην ἀριτίαν ὁργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας ὥστε ἀβιάστως νὰ προσελκύεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τὴν ἱκανότητα νὰ προσφέρῃ πρὸς ἀμφοτέρους πραγματικὰς ὑπηρεσίας.

Ἡδη, εἰσέρχομαι εἰς τὸ πῶς ἔχει ἀντιμετωπίσει τὸ πρόβλημα τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως ἡ Γαλλία.

Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡ χώρα αὕτη, συνεπεῖα μειώσεως τῆς γεννητικότητος, ἀντεμετώπισε ἐν δῆν δημογραφικὸν πρόβλημα. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι ὁ Γαλλικὸς πληθυσμὸς ἀντεπροσώπευε τὸ 18% τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1800 (μὴ περιλαμβανομένης τῆς Ρωσίας), τὸ 13,3% κατὰ τὸ 1900 καὶ τὸ 11,2% κατὰ τὸ 1930, ἡ δὲ προοπτικὴ διὰ τὸ 1970 δὲν ὑπερβαίνει τὸ 6—7%.

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1946 ὁ παραγωγικὸς πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 20,5 ἑκατ., ἀντιπροσωπεύων τὸ 51% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐξ ἄλλου, ἡ κατανομὴ τοῦ ἐνεργοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τοὺς τρεῖς μεγάλους κλάδους δραστηριότητος εἶναι 33% διὰ τὴν γεωργίαν καὶ δασοκομίαν, 33% διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ 34% διὰ τὰ λοιπὰ ἐπαγγέλματα.

Παρ' ὄλην τὴν δημογραφικὴν πολιτικὴν τῆς (οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα κλπ.) ὁ πληθυσμὸς, ἐν σχέσει μὲ τὴν προοδευτικότητα ἄλλων χωρῶν, παραμένει, παρὰ τὴν σημειωθείσαν ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐφεξῆς ἐλαφρὰν βελτίωσιν, μᾶλλον στάσιμος.

Δυστυχῶς ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δώσωμεν ἔστω καὶ περιορισμένην εἰκόνα τῆς ὑφῆς τῆς γαλλικῆς οἰκονομίας.

Τοῦτο μόνον ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι μεταπολεμικῶς κατεβλήθησαν μεγάλα προσπάθεια εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἀνοδὸν τῆς παραγωγικότητος.

Οὕτω, τὸ σχέδιον Monnet, ἡ βοήθεια τοῦ σχεδίου Marshall, τὸ σχέδιον Shumann (κοινοπραξία ἄνθρακος καὶ χάλυβος) καὶ ἐν γένει ἡ συμμετοχὴ τῆς Γαλλίας εἰς ὅλους τοὺς διεθνεῖς καὶ ἰδίως τοὺς εὐρωπαϊκοὺς ὀργανισμοὺς, τοὺς ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διεθνοῦς συνεργασίας ἰδίως εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἐπέτρεψαν τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς εὐρέος δικτύου μεγάλων ἔργων ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐνὸς πλουσιωτάτου ὁδικοῦ καὶ σιδηροδρομικοῦ δικτύου καὶ ἐν γένει ἐνὸς ἀρκετὰ ἐκτεταμένου σχεδίου παραγωγικῶν ἐπενδύσεων.

Οἶκοθεν νοεῖται ὅτι, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀναφεροθέντος δημογραφικοῦ προβλήματος, ἡ Γαλλία δὲν ἀντεμετώπισε πρόβλημα ἀνεργίας ὑφ' οἷαν μορφήν αἱ ἄλλαι μεγάλα βιομηχανικαὶ χώραι, ἀντιστρόφως δὲ εἰς ὄρισμένους κλάδους παρουσιάζει ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν.

Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ εἶπη ὅτι δὲν εἶχε ἢ ὅτι δὲν ἔχει καὶ ἡ Γαλλία τοὺς ἀνέργους τῆς. Δυστυχῶς ὁ παγκοσμίου σχεδὸν ἐκτάσεως κανὼν, καθ' ὃν σπανίζουσι αἱ εἰδικευμένα χεῖρες καὶ πλεονάζουσι αἱ ἀνεπίδευτοι, δὲν φεῖδεται οὔτε ἐκεῖνων τῶν χωρῶν αἵτινες δὲν πιέζονται ἀπὸ πληθυσμιακὰ περισσεύματα. Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἡ προέχουσα μορφή ἀνεργίας εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι ἡ ἀνεργία τριβῆς.

Ἡ ιδιότης τῆς Γαλλίας, ἐξ ἄλλου, ὡς μεγάλης ἀποικιακῆς δυνάμεως συνεπάγεται εἰς τὸν τομέα τῆς ἀπασχολήσεως τὴν συνύπαρξιν δύο ἀντιθέτων ρευμάτων, ἐνὸς ἀσθενεστέρου, τῆς μεταναστεύσεως Γάλλων εἰς τὰς ἀποικίας, καὶ ἐνὸς ἰσχυροτέρου, τῆς εἰσοδοχῆς εἰς τὰ μητροπολιτικὰ ἔδαφη ἐργατικῶν χειρῶν ἐκ τῶν ἔδαφῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως.

Καὶ εἴπομεν ἰσχυροτέρου διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ρεῦμα, διότι—καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς ὑψίστην τιμὴν τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας—κατόπιν τῆς ἀπονομῆς τῆς ὑπερηκοιότητος εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἔδαφῶν τῆς Βορείου Γαλλικῆς Ἀφρικῆς, ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν Nord Africains, ἄνευ ἀνάγκης διαβατηρίου τινός, ἄνευ ἀνάγκης ἀδείας ἢ διατυπώσεώς τινος, εἰσέρχονται ἐλευθέρως εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος ὡς ἰσότιμοι Γάλλοι καὶ ἀξιούσιν ἀνθρωπίνην ἀπασχόλησιν καὶ ἀνθρωπίνην διαβίωσιν.

Ἐκ τῆς συντόμου ταύτης σκιαγραφίας δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν πλέον ποῖα εἶναι τὰ βασικὰ προβλήματα καὶ οἱ σκοποὶ τῆς πολιτικῆς τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ.

1. Ἀπορρόφσεις τῶν ὀλίγων δεκάδων χιλιάδων ἀνέργων, οἱ ὅποιοι ὑπολογίζονται εἰς 220 000 περίπου καὶ οἵτινες κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνειδικεῦτων ἐργατῶν. Βεβαίως, σχετικῶς λαμβανόμενος ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν ἀνέργων εἶναι σχεδὸν μηδαμινός, ἀποτελῶν τὸ 1% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὸ 2% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐκ μισθωτῶν ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ. Παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ Κράτος καὶ ἡ Ὑπηρεσία—καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν των—δὲν παύουν νὰ σκέπτονται συνεχῶς ὅτι ὑπάρχουν ἔστω ὀλίγοι μὲν δεκάδες χιλιάδων πάντως ὅμως ἀνεργοὶ ἀναζητοῦντες ἐργασίαν καὶ οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι δεόντως.

2. Ἡ ἀλλοίωσις τῆς ποιοτικῆς συστάσεως τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀυξήσεως τῶν εἰδικευμένων τεχνιτῶν.

3. Ἡ ὀργάνωσις συστήματος ὑποδοχῆς, ἀφομοιώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐκ Βορείου Ἀφρικῆς σημαντικοῦ μεταναστευτικοῦ κύματος, ὡς καὶ τῆς εἰσοδοχῆς τῶν ἐκ τῶν ἄλλων χωρῶν μεταναστῶν.

Πῶς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς μεγάλας ταύτας ὑποχρεώσεις ἡ Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως ;

1. Δοθέντος ὅτι ἡ Ὑπηρεσία αὕτη σκοπεῖ τὴν ἐξασφάλισιν ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς αὔριον, ἐντάσσεται εἰς τὸ εὐρὸν σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἡ Ὑπηρεσία ὑπάγεται εἰς τὸ Ministère du Travail et de la Sécurité Sociale.

2. Εἶναι ὀργανωμένη συμφώνως πρὸς ἀπάσας τὰς διεθνῶς καθιερωμένας ἀρχάς. Ἡ Ὑπηρεσία δὲν διαθέτει πλούσια μέσα, πάντως ὅμως κέκτηται τὰ ἀπαραίτητα τοιαῦτα εἰς ἔμφυχον καὶ ἄψυχον ὕλικόν. Οὕτω, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀπασχολούμενου προσωπικοῦ ἀνέρχεται εἰς 3500 περίπου ὑπαλλήλους. Ἡ Ὑπηρεσία διαθέτει εἰδικευμένον προσωπικὸν τόσον εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑπηρεσίας ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπιτελικὰς τοιαύτας. Τὸ πρῶτον ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς, γνωρίζον κατὰ βάθος πᾶν γεγονὸς δυνάμενον νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπασχόλησιν. Τὸ δεύτερον, ἰκανῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλαμβάνῃ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ πρόβλημα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ γενικωτέρου κυβερνητικοῦ οικονομικοῦ σχεδίου.

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ σύστασις τῶν ἐπὶ μέρος Ὑπηρεσιῶν γίνεται πάντοτε βάσει ὀρθολογικοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας σχεδίου. Οὕτω δὲν ἀκολουθεῖται πάντοτε τὸ ὀριζόντιον σύστημα—γραφείων δηλ. μὲ γενικὴν ἀρμοδιότητα δι' ἅπαντα τὰ ἐπαγγέλματα—ἀλλ' ἐνίοτε τὸ κάθετον, συνιστῶνται δηλ. εἰδικὰ γραφεῖα μόνον δι' ὄρισμένα ἐπαγγέλματα ἢ δι' ὁμοειδεῖς οἰκογενεῖας ἐπαγγελμάτων.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐξ ἄλλου τῶν γραφείων, ἀκολουθοῦσα τοὺς λογικοὺς κανόνας, γίνεται ἐπίσης εἰς τοὺς ἐνδεδειγμένους τόπους.

Α.χ. τὸ Γ.Ε.Ε. διὰ τὰ ἐπαγγέλματα τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν διατρο-

φήν εὑρίσκεται ἐγγὺς τῆς Κέντρο. Ἀγορᾶς, τὸ Πανεπιστημιακὸν Γραφεῖον Πληροφοριῶν διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν εὑρίσκεται εἰς τὴν Place St. Michel, εἰς τὸ περίφημον Quartier Latin, τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν πολυτελείας εἰς τὸ Quartier τῆς Ὀπερας κ.ο.κ.

Ἐπίσης, εἶναι χαρακτηριστικὸν νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ προσωπικὸν δὲν ἀποτελεῖται πάντοτε ἀπὸ ἄτομα προερχόμενα ἐκ τῆς γραφειοκρατίας. Οὕτω, πλείστοι ὑπάλληλοι τοῦ προαναφερθέντος Γραφείου Διατροφῆς προέρχονται ἀπὸ τὰ συναφῆ ἐπαγγέλματα, γεγονὸς ὅπερ μὲ τὴν γνῶσιν τῆς ἀγορᾶς, «τῆς πιάτας», ἐπιτρέπει μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν καὶ προσελκύει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες γνωρίζουν ὅτι ἀπευθύνονται εἰς γνώστας τῶν πραγμάτων καὶ οὐχὶ εἰς ἀπλοῦς γραφεῖς.

3. Ἔχει ἐκπονήσει πλήρη κώδικα τῶν ἐπαγγελμάτων, γεγονὸς διευκολύνον τὰ μέγιστα τὴν ἐγγραφήν τῶν ζητούντων ἐργασίαν, τῶν προσφερομένων θέσεων, τὴν προσέγγισιν τῶν μὲν πρὸς τὰς δέ, καὶ ἰδίως τὴν τήρησιν τῶν στατιστικῶν στοιχείων.

4. Ἔχει ἐξασφαλίσει σαφῆ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς ἀπασχολήσεως διὰ πλήρους συστήματος στατιστικῆς παρακολουθήσεως. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται δι' ὑποβολῆς παρὰ τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ Κέντρον κατὰ ταχτὰ καὶ αὐστηρῶς τηρούμενα χρονικὰ διαστήματα: α) σειρᾶς στατιστικῶν πινάκων ἐπὶ τῆς ἀνεργίας μὲ ποικίλα στοιχεῖα, β) μηνιαίων ἐκθέσεων τῶν περιφερειακῶν διευθυντῶν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς ἀπασχολήσεως· εἰς ταύτας ἀναλύονται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, ἐξηγοῦνται τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐξελίξεως καὶ χωράσσονται αἱ προοπτικαὶ διὰ τὸ μέλλον, γ) τριμηνιαίων ἐκθέσεων, αἵτινες παρέχουν συνθετικωτέραν ἀκόμη εἰκόνα τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Ἐξ ἄλλου, αἱ ἐξειδικευμένα ἐρευνᾶ ἐπὶ ὄρισμένων τομέων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ὡς τῆς οἰκοδομικῆς βιομηχανίας, τῆς βιομηχανίας μετάλλου κλπ. ὡς καὶ αἱ κατὰ τρίμηνον ἐνεργούμεναι κατὰ σύστημα δειγματοληψίας ἐρευνᾶ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ὑποβοηθοῦν καὶ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐξαγωγήν ἀσφαλῶν συμπερασμάτων περὶ τοῦ ποῖα ἐπαγγέλματα εἶναι πληθωρικὰ καὶ ποῖα εἶναι ἐλλειμματικά.

Πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα, τυγχάνοντα τῆς δεούσης μηχανογραφικῆς ἐπεξεργασίας καὶ τῆς ἐνδεδειγμένης ἐπιστημονικῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως παρ' ἐμπειρῶν ὑπαλλήλων, ἐπιτρέπουν τὴν πλήρη γνῶσιν τῆς ἀγορᾶς ἀπασχολήσεως.

Τὸ σπουδαῖον καὶ μέγα τοῦτο γεγονὸς καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ὀρθὴν χάραξιν τῆς πολιτικῆς τῆς ἀπασχολήσεως. Αἱ μᾶζαι καὶ ἰδίως οἱ νέοι διαφωτίζονται ἐπαρκῶς ἐπὶ τῶν δυνατῶν διεξόδων ἀπασχολήσεως. Πληροφοροῦνται οὕτω ὅτι ἡ προοπτικὴ τῶν τεχνικῶν ἐπαγγελμάτων εἶναι πολλαπλασίως ἐνοικωτέρα τῆς προοπτικῆς τῶν θεωρητικῶν τοιούτων. Ἡ Ὑπηρεσία Μετεκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων δὲν εἶναι ἀκαθοδήγητος, καὶ ἐν γένει ἀν-

τιμετωπίζεται επιτυχῶς τὸ πρόβλημα τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐπὶ μέρους κλάδων τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, τῆς μετεκπαιδύσεως - ἀνακατατάξεως τῶν ἐργαζομένων, τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων, δι' οὓς κλάδους μεγίστη καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ δυνατοῦ optimum.

Ἡ γνώσις τῆς ἀγορᾶς ἀπασχολήσεως ἐπιτρέπει, ἐξ ἄλλου, τὴν χάραξιν ὄχι μόνον διὰ τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον τοῦ περιφήμου «ἀνθρωπίνου προϋπολογισμοῦ», διὰ τῆς ἀντιπαρατάξεως τῶν διαθεσίμων ἐργατικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς εἰς ἐργατικὸν δυναμικὸν ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας, λαμβανομένων πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν δημογραφικῶν ἐξελίξεων.

Οὕτω, ἡ Ὑπηρεσία αὕτη προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν χάραξιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καθολικοῦ οικονομικοῦ σχεδίου τῆς χώρας.

5. Ἐξ ἄλλου, τὸ σύστημα ὀργανώσεως τοῦ λεγομένου συμψηφισμοῦ (compensation) τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν ἐργασίας ἔχει ὀργανωθῆ ἐπὶ ὀρθῶν βάσεων.

Αἱ προσφερόμεναι παρ' ἐργοδοτῶν καὶ μὴ πληρούμεναι ἐν τῇ τοπικῇ περιοχῇ θέσεις γνωστοποιοῦνται τάχιστα διὰ συστήματος συχνοτάτων περιοδικῶν ἐκδόσεων ἐν τῇ εὐρύτερα περιφερείᾳ, καὶ ἐφ' ὅσον καὶ ἐκεῖ δὲν τυγχάνουσιν ἱκανοποιήσεως, γνωστοποιοῦνται εἰς τὸ Κέντρον, ὅπερ ἐπιτελεῖ τὸν ἐπὶ ἐθνικοῦ πεδίου συμψηφισμόν.

Εὐρεῖα ἐκ παραλλήλου προπαγάνδα καὶ διαφώτισις προσπαθεῖ νὰ διαδώσῃ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας μάζας τὰ ἐκ τῆς κινητικότητος ἀγαθὰ.

6. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως ἔχει ἐπίσης εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς τὴν μεγίστην τῆς συμβολὴν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λεγομένου Programme d' Amenagement du Territoire, τῆς ὀργανωμένης προσπάθειάς διὰ τὴν ἀποκέντρωσιν τῆς βιομηχανίας.

Καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ Γαλλία, μὴ ὑστεροῦσα ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου τῆς ἰδίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐκδηλωθείσης προόδου, ἀνέλαβε συστηματικὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς συμφορήσεως τῶν ἀστικῶν κέντρων ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν. Διὰ σειρᾶς μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν διοικητικὴν, οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους ἐπεδιώχθη καὶ ἐν πολλοῖς ἐπετεύχθη ἡ ἀναξωογόνησις περιφερειῶν αἰτινες εἶχον περιπέσει εἰς οἰκονομικὸν μαρασμόν. Εἰς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἡ Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως ἔχει τὴν ἀποστολὴν διὰ καταλλήλων ἐρευνῶν νὰ μελετᾷ κατὰ βάθος εἰς τὰς περιφερείας ταύτας τὸ πρόβλημα τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμοῦ (λ.χ. ἀριθμὸς καὶ πῖναξ τῶν ἐν λειτουργίᾳ ἐπιχειρήσεων, ἀριθμὸς τοῦ ἀπασχολουμένου εἰς αὐτὰς πληθυσμοῦ κατὰ κατηγορίας κλπ.) καὶ νὰ παρουσιάξῃ εἰς τὰ ὑπόλοιπα ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, τῆς Ἀνασυγκροτήσεως, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων, πλήρη εἰκόνα τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνθρώπινον συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἀρκούντως ἱκανοποιητικά.

Ἄπασαι αἱ προσπάθειαι αὗται, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν καταβαλλομέ-

νην τοιαύτην διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς οἰκονομίας, τῶν λεγομένων cadres, δίδουν τὸ μέτρον τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἔχει προσδώσει εἰς ἅπαντα τὰ προβλήματα ταῦτα.

Μὲ ὅλα τὰ κατάλληλα μέσα καὶ δι' ὄλων τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν ἡ Γαλλικὴ Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως ὑπηρετεῖ σοβαρῶς τὴν πολιτικὴν τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως, ὑπηρετεῖ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς ἅπαντας τοὺς κρατικούς σκοπούς, τὴν προαγωγὴν τῆς γενικῆς εὐημερίας.

Ἐπέμεινα ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, διότι εἰς αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τομέα ἡ παρ' ἡμῖν ὀργάνωσις χωλαίνει **οὐσιωδέστατα**, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὅτι ἑλλείπει τοιαύτη παντελῶς.

Εἰς τὴν γενομένην ἐκθεσιν τῶν γαλλικῶν πραγμάτων σκοπῖμος ἄφῃσα ὡς τελευταῖον σημεῖον τὸ τί πράττει ἡ χώρα αὕτη δι' ἐκείνους τῶν ἀνέργων οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὰς προσπάθειάς τῆς Ὑπηρεσίας, δὲν ἐξευρίσκουν ἐργασίαν.

Ἡ Γαλλία, ἐκ τῶν μεγάλων πλουσίων χωρῶν, μὲ ἀνύπαρκτον σχεδὸν ποσοστὸν ἀνεργίας, δὲν αἰσθάνεται καθυστερημένη μὴ διαθέτουσα ἀσφάλισιν ἀνεργίας ἀλλὰ πρόνοιαν ἀνεργίας, Assistance Chômage. Οἱ κανόνες τῆς προνοίας ταύτης πλησιάζουν ἐν πολλοῖς μὲ τὰς γνωστὰς εἰς ἡμᾶς ἀρχὰς τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας ἀλλὰ μὲ τοῦτο κυρίως τὸ χαρακτηριστικόν: Ὅτι προϋπόθεσις τῆς χορηγήσεως τοῦ βοηθήματος ἀνεργίας εἶναι, ἐκτὸς βεβαίως τῆς ἀπολύσεως τοῦ μισθωτοῦ, ἡ κατόπιν ἐρευνῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνέργου διαπίστωσις ὅτι οὗτος δὲν κέκτηται ἐξ οἰασθῆποτε πηγῆς περιουσίας ἢ ἐργασίας ἐτέρου μέλους τῆς οἰκογενείας του, εἰσοδήματα ἀνώτερα ἐνὸς ὄρισμένου ἐπιπέδου.

Ἐξ ἀντιθέτου, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἐὰν συντρέχουν ἅπαναι αἱ προϋποθέσεις, τὸ βοήθημα χορηγεῖται ἄνευ περιορισμένης χρονικῆς διαρκείας, ἐπερχομένης αὐτομάτως ἐκ τοῦ νόμου ἐκπτώσεως τούτου κατὰ ποσοστὸν 20% μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐπιδοτήσεως καὶ κατὰ 10% μεθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος.

Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν προβλέπεται χορηγήσις βοηθημάτων δι' ἐποχικὴν ἀνεργίαν, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐκδηλωθῇ κατὰ τὴν περίοδον τῆς συνήθους ἐργασίας τοῦ ἐποχικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς παρ' ἡμῖν ἡ ἀνάλογος ὑγιῆς ἀρχὴ τοῦ Ν. Δ. 2698/53, ἀποκλειομένης τῆς χορηγήσεως βοηθημάτων διὰ τὰς λεγομένας νεκρὰς περιόδους.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι σύστημα προνοίας ἀνεργίας ὑπονοεῖ ἀνυπαρξίαν ἐπιστροφῶν ἐκ μέρους τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, τοῦ βάρους τῆς προνοίας ταύτης ἐπιπίπτοντος ἐξ ὀλοκλήρου ἐπὶ τοῦ Κράτους.

Ἐτέρα καινοτομία τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος εἶναι ὅτι, ὑπὸ ὄρισμένας προϋποθέσεις, προβλέπεται ἡ χορηγήσις εἰς τοὺς μισθωτοὺς τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων βοηθημάτων διὰ **μερικὴν** ἀνεργίαν. Τὸ ἰδιάζον ἐνταῦθα εἶναι ὅτι, ἵνα τύχη βοηθήματος μερικῆς ἀνεργίας ὁ μισθωτός, δὲν πρέπει

νά ἀπολυθῆ τῆς ἐργασίας του, ἀλλὰ νά ὑφίσταται ἀπώλεια τοῦ μισθοῦ ἐπί τι περιορισμένον χρονικὸν διάστημα δι' ἀντικειμενικοὺς λόγους, ρητῶς ἀναφερομένους ἐν τῷ νόμῳ π.χ. παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως δι' ἔλλειψιν πρώτων ὑλῶν καὶ καυσίμων, διακοπὰς ρεύματος, περιορισμοὺς τῶν ὠρῶν ἐργασίας λόγῳ καταστροφῶν. Ἡ ἀνωτάτη διάρκεια ἐπιδοτήσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς 28 ἡμέρας κατὰ ἑξάμηνον.

Βεβαίως, κατὰ τοῦ συστήματος προνοίας συχναὶς ὑποῦνται φωναὶ ἐπιδιώκουσαι τὴν ἀντικατάστασιν του δι' ἀσφαλίσεως ἀνεργίας, ὁπότε, ὡς γνωστόν, αὐτομάτως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνέργου λειτουργεῖ ἡ διαδικασία τῆς χορηγήσεως τῶν ἐπιδομάτων.

Πάντως, φρονοῦμεν ὅτι δὲν δύναται σοβαρῶς νά ἐπικριθῆ ἡ Γαλλικὴ Πολιτεία διότι ἔχει στρέψει ἀμέριστον τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν ρίζαν τοῦ προβλήματος, τὴν ἀρτίαν καὶ πλήρη ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νά θεραπεύσῃ τὴν νόσον καὶ οὐχὶ ἀπλῶς νά ἀνακουφίσῃ τὰ συμπτώματα ταύτης, χωρὶς νά ἀφήνῃ ἀμοίρους στοιχειώδους προστασίας ἐκείνους οἱ ὅποιοι πραγματικῶς ἔχουν ἀνάγκην ταύτης. Ἐνταῦθα πρέπει νά σημειώσωμεν ὅτι τὸ βοήθημα ἀνεργίας κυμαινόμενον μεταξύ 5—10 χιλ. φράγκ. μηνιαίως ἀποτελεῖ ποσοστὸν 25—40% τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδικετοῦ ἐργάτου. Ἡ παρεχομένη προστασία ἐπομένως εἶναι τόσον χαμηλὴ ὥστε πάντοτε ὑφίσταται παρὰ τῷ ἀνέργῳ τὸ κίνητρον ὅπως ἐξεύρῃ νέαν ἀπασχόλησιν.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη δι' ὀλίγων τὰ τοῦ Βελγίου.

Τὸ Βέλγιον, ὡς γνωστόν, ἔχει τοιαύτην βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν ὥστε σχεδὸν τὰ 80% τοῦ παραγωγικοῦ πληθυσμοῦ ἀπασχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ ὑπόλοιπα μόνον κατανέμονται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὰ λοιπὰ ἐπαγγέλματα.

Μέγα ποσοστὸν τῆς παραγωγῆς διοχετεύεται εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ὑπολογιζόμενον ὅτι εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν ἀντιπροσωπεύει κατὰ πλεόν τοῦ 30%.

Ἐκ παρατιθεμένων εἰς προσφάτως δημοσιευθεῖσαν σχετικὴν μελέτην μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπασχολήσις καὶ Ἀνεργία ἐν Βελγίῳ» στατιστικῶν στοιχείων, προκύπτει ὅτι, ἀντιθέτως μὲ ὅ,τι συμβαίνει ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὸ Βέλγιον ὑφίσταται ἀρκετὰ ὑψηλὸν ποσοστὸν ἀνεργίας. Οἱ ἀνεργοὶ ὑπολογίζονται εἰς 250 000 περίπου. Ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ γεγονότος τούτου ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς διακυμάνσεις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας ταύτης καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξαγωγικῶν της ἱκανοτήτων, λόγῳ τῆς ὑψηλῆς ἐπισημοῦ νομισματικῆς ἰσοτιμίας τοῦ βελγικοῦ φράγκου.

Εἶναι τοιαύτη ἡ σχέσις τοῦ ἐπιπέδου ἀπασχολήσεως τοῦ Βελγίου πρὸς τὸν ὄγκον τῶν διεθνῶν αὐτοῦ συναλλαγῶν, ὥστε εὐλόγως ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις, εἰς ἀπάντησίν της εἰς ἐρωτηματολόγιον τῆς Γεν. Γραμ. τῶν Η.Ε., ἐδήλου ὅτι ἡ «διατήρησις ὑψηλοῦ βαθμοῦ ἀπασχολήσεως εἰς χώραν βασικῶς

βιομηχανικήν και εξαγωγικήν ὅπως τὸ Βέλγιον θὰ ἴητο **ἀδύνατος** ἄνευ τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀναπτύξεως μεγάλων διεθνῶν συναλλαγῶν».

Ἐπομένως ὁ περιορισμὸς τῶν εξαγωγῶν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀνεργίας διττῶς.

Εἴτε ἡ ἐλάττωσις τῆς ζήτησεως τῶν εξαγωγικῶν προϊόντων ἐπιφέρει μείωσιν τῆς παραγωγῆς εἰς τοὺς κλάδους οἱ ὁποῖοι κυρίως ἐργάζονται διὰ τὸ εξαγωγικὸν ἐμπόριον, εἴτε ἡ παραγωγή διατηρεῖται μὲν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπιπεδα ἢ καὶ ἐνίοτε αὐξάνει, ἀλλ' ἵνα ἐπιτευχθῇ τοῦτο καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ συναγωνιστικὴ ἰκανότης ἐν τῇ διεθνείᾳ ἀγορᾷ λαμβάνονται σοβαρώτατα μέτρα περιορισμοῦ τοῦ κόστους τοῦ προϊόντος, καὶ ἐπομένως καὶ τῶν εἰς προσωπικὸν δαπανῶν, διὰ τῆς ὀρθολογικωτέρας ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς.

Ἐναντι τοῦ ἀνησυχητικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀνεργίας, τὸ Κράτος ἔλαβεν ἀπ' ἐνός μὲν σειρᾶν οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, περιορισμὸν τῆς ἀνεργίας καὶ αὐξήσιν τῆς ἀπασχολήσεως, καὶ ἀπ' ἑτέρου σειρᾶν διοικητικῶν ὀργανωτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως.

Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, ἐντασσομένη εἰς τὸ σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ Κοινων. Προνοίας.

Δύο εἶναι οἱ βασικοὶ φορεῖς αὐτῆς :

1) Ἡ Διεύθυνσις Ἀπασχολήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἓνα πυρῆνα ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας, καὶ

2) Ὁ Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀνεργίας, ὅστις εἶναι ἡ κυρίως ἐκτελεστικὴ ὑπηρεσία, ὀργανωμένη κατὰ τὸ σύστημα τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν γραφείων. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου ὑπερβαίνει τοὺς 2500 ὑπαλλήλους, τὸ δὲ ποιοτικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν εἶναι λίαν ὑψηλόν.

Ἡ Ὑπηρεσία εἶναι ὀργανωμένη ὀρθολογικῶς καὶ ἐργάζεται κατὰ τὰς αὐτὰς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένας ἀρχὰς προσηρμοσμένας πρὸς τὰς ἰδιαίτερας βελγικὰς συνθήκας.

Ἡτοι, ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἀνέργων, τῶν προσφερομένων θέσεων καὶ ἡ τήρησις τῶν σχετικῶν πινακίδων γίνεται κατὰ ἐπαγγέλματα, γεγονόςς τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὴν προσέγγισιν τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ἐπιλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων. Ὁ συμπηφισμὸς ἐνεργεῖται ὄχι μόνον ἐπὶ ἐθνικοῦ πεδίου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διεθνοῦς τοιοῦτου, μετὰξὺ τῶν χωρῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Σύμφωνον Βρυξελλῶν (Ἀγγλίας, Γαλλίας, Βελγίου, Ὀλλανδίας, Λουξεμβούργου), προβλεπομένης τῆς δυνατότητος πληρώσεως τυχόν κενῆς θέσεως εἰς τινὰ χώραν, διὰ τῶν εἰς τὰς λοιπὰς χώρας διαθεσίμων πρὸς ἐργασίαν προσώπων. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι πλεῖστοι Βέλγοι ἐργάζονται εἰς τὰς παραμεθορίους χώρας, λ.χ. περὶ τοὺς 50 000 εἰς τὴν Γαλιαν καὶ περὶ τοὺς 8 000 εἰς τὴν Ὀλλανδίαν.

Μεγάλη σημασία αποδίδεται εις την ανάπτυξιν και τὸν συντονισμόν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς καὶ μετεκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων. Τὸ πρόγραμμα τούτων ἐκπονεῖται κατόπιν τῶν δεδομένων ἅτινα προκύπτουν ἐκ τῆς στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

• Ὁ Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀνεργίας ἐκπληροῖ μὲ σοβαρότητα τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἔχει ἐπισύρει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτυγχανομένων μέσῳ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ τοποθετήσεων (ὑπὲρ τὰς 20 000 τοποθετήσεις μηνιαίως).

Ἡ Πολιτεία ἔχει ἀναγνωρίσει τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν παρὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ προσφερομένων ὑπηρεσιῶν, δοθέντος ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι αὐτοῦ μετέχουν εἰς ὅλας τὰς Ἐπιτροπὰς τὰς ἀσχολουμένας μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων, ὡς λ.χ. Ἐπιτροπὴ τῆς Βενελυξ, Συντονιστικὴ Οἰκονομικὴ ἢ Ἐπιτροπὴ, Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν μισθῶν, Ἀνώτατον Συμβούλιον Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Βελγικὴ Ὑπηρεσία διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος κλπ.

Ὡς ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα σημεῖα ἀφορῶντα τὸ Βέλγιον θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀναφέρω τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ βελγικὴ οἰκονομία εἶναι τόσον πλουσία καὶ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον εἶναι τόσον ὑψηλόν, ὥστε τὸ Κράτος μεταπολεμικῶς ἔκρινεν ὅτι ἡδύνατο ἀνέτως νὰ φέρῃ τὰς κοινωνικὰς δαπάνας τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας καὶ ἐχώρησεν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πρότερον ὑφισταμένου συστήματος προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως δι' ὑποχρεωτικοῦ τοιοῦτου.

β) Τὸ ὑψηλὸν σὺτὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸ γεγονὸς νὰ ὑφίσταται ζήτησις ἐργατικῶν χειρῶν εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ ὅμως, παρὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ὑψηλὴν ἀνεργίαν, νὰ μὴ προσέρχονται Βέλγοι εἰς τὴν ἐπίπονον ταύτην ἐργασίαν, εἰς ἣν προσφεύγουσι πλεῖστοι ἀλλοδαποὶ ἐργάται καὶ ἰδίως Ἰταλοί.

γ) Ἐχει γίνεαι ἀντιληπτὸν ὅτι τὸ βάρος τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας δὲν πρέπει νὰ ἐπιπίπτῃ εἰμὴ κατὰ τμῆμα μόνον ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων (ἀνὰ ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν). Διὸ καὶ τὸ μέγιστον τμῆμα τῶν δαπανῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας (τριπλάσιον τοῦ ἐξ εἰσφορῶν) καλύπτεται δι' ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους, θεωρουμένου ὅτι μόνον ἡ ὀργανωμένη ὁλότης δύναται νὰ βαστάσῃ τὰς συνεπείας τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων.

Πρὸς τοῦτο ἐγγράφεται ἑτησίως ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους.

δ) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας, παρατηροῦμεν εἰδικώτερον ὅτι τὸ ἐπίδομα ὑπολογίζεται εἰς 50% τοῦ κατωτάτου μισθοῦ τοῦ ἀνεργοῦ ἐργάτου, ὅτι οἱ ἐπιδοτούμενοι ἀνεργοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καθ' ἡμέραν παρουσίαισιν καὶ ὅτι σύστημα αὐστηρῶν ἀστικῶν καὶ ποινικῶν κυρώσεων ἐξασφαλίζει κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν Ὄργανισμόν ἐκ τῶν καταδολιεύσεων.

Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνεργία. Εἰς ὅσας περιπτώσεις ὁμως ἡ ἀνεργία παρατείνεται πέραν ὠρισμένων ὁρίων, ἡ ὑπερσία διεξάγει εἰδικὴν ἔρευναν πρὸς ἐξακρίβωσιν ἐὰν ἡ ἀνεργία ὀφείλεται περισσότερο εἰς τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅποτε προβλέπεται ἡ δυνατότης διακοπῆς τῆς ἐπιδοτήσεως. Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιδοτήσεως περιορίσθη προσφάτως διὰ τὰς ἐγγάμους γυναῖκας, πρὸς περιστολὴν τυχὸν κατὰ χρήσεων. Τὸ ἐπίδομα ἀνεργίας διακόπτεται ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς νομίμου ἡλικίας τῆς παρεχούσης δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος.

Μετὰ τὰς συντόμους αὐτὰς ἐπισκοπήσεις τῶν προβλημάτων ὁργανώσεως τῶν Ἑπιχειρησίων Ἀπασχολήσεως εἰς τὰς δύο ταύτας χώρας, δυνάμεθα νῦν νὰ προβῶμεν εἰς τρεῖς βασικὰ διαπιστώσεις:

1. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας δὲν ὑφίστανται τὰ μονοπώλια ἐργασίας, γνωστὰ παρ' ἡμῖν ὡς κλειστὰ ἢ κατοχυρωμένα ἐπαγγέλματα, ἢ ὑπαρξίς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ ἀσκήθῃ δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως. Βεβαίως καὶ αὐτόθι προβλέπονται τὰ διὰ λόγους δημοσίας τάξεως ἀπαιτούμενα οὐσιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα διὰ τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλματός τινος, ὡς ἄδεια φαρμακοποιῦ, ἰατροῦ κλπ.

2. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως διεπιστώσαμεν ὅτι ἡ ὕψις τῆς ὁργανώσεως τῶν Ἑπιχειρησίων εἶναι διάφορος εἰς τὰς δύο ταύτας χώρας. Ἡ Γαλλία ἔχει μίαν δημοσίαν Ἑπιχειρησίαν μὲ ἀπλῶς ἐξωτερικὰς διακλαδώσεις, ἐνῶ τὸ Βέλγιον, ἐκτὸς τοῦ μικροῦ πυρήνος τῆς Δημοσίας Ἑπιχειρησίας διὰ τὸν προγραμματισμὸν, ἔχει ὁργανώσει ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἀρμόδιον διὰ τὸ θέμα τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀνεργίας.

Ἡ διάφορος αὕτη ὁργάνωσις οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει. Ἐξ ἀντιθέτου, σημασίαν ἔχει τὸ γεγονός ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, παρὰ τὸ διάφορον σχῆμα ὁργανώσεως, ἔχει ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀπόλυτος σύνδεσις καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν Γ.Ε.Ε. μετὰ τῆς προνοίας, ἀσφαλίσεως, ἀνεργίας.

Οὕτω, καὶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ Ἑπιχειρησὶαι Προνοίας τῆς ἀνεργίας καὶ τὰ Γ.Ε.Ε. ἀποτελοῦν διαφόρους κλάδους *μῖα* καὶ τῆς αὐτῆς δημοσίας Ἑπιχειρησίας, καὶ εἰς τὸ Βέλγιον αἱ Ἑπιχειρησὶαι Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας καὶ τὰ Γ.Ε.Ε. εἶναι ἐνσωματωμένα εἰς τὸ *αὐτὸ* νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

3. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ἀποδίδεται ἡ δέουσα σημασία εἰς τὸν παρόντα «ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ» καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

Ὡς διεπιστώσαμεν προσωπικῶς, ἔχουν ληφθῆ ὑπὸ τῶν Ἑπιχειρησίων τοιαῦτα κατάλληλα ὁργανωτικὰ καὶ ψυχολογικὰ μέτρα, ὑφίσταται τοιοῦτον ψυχολογικὸν κλίμα καὶ ἔχει δημιουργηθῆ τοιαύτη ἀτμόσφαιρα ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ κατανοήσεως, ὥστε οἱ ἀναζητοῦντες ἐργασίαν ἀνεργοὶ νὰ αἰσθάνονται ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς ΜΟΝΑΔΕΣ, ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΝΕΡΓΩΝ, ἀλλ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΟΝΤΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ.

Τὸ θέμα ἡμῶν ἀφορᾷ βεβαίως τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Θὰ ἦτο ὁμως ἀσυγγώρητος παράλειψις ἐὰν, ἔστω καὶ δι' ὀλίγων, δὲν ἀνεφέρομεν

ἴσα κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν θεωροῦμεν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τούτου καὶ εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ εἶναι εἰς ὄλους γνωστὸν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας ἐμφανίζεται παρ' ἡμῶν ὀξύτατον, οὐδόλως δὲ ἡ μεταναστευτικὴ πολιτικὴ θὰ ἀπετέλει ἐθνικὴν πανάκειαν. Ἡ ὀξύτης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην δυσαναλογίαν παραγωγικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς πόρους τῆς χώρας.

Ἡ δυσαναλογία αὕτη ἐκδηλοῦται, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἐκτεταμένης ἀνεργίας μεταξὺ τῶν μισθωτῶν τῶν ἀστικῶν Κέντρων, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἐντόνου ὑποαπασχολήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἐπίσης ἐντόνου ἐπαγγελματικοῦ πληθωρισμοῦ εἰς τὰ μεσολαβητικὰ ἐπαγγέλματα. Τὸ πρόβλημα βεβαίως πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ καθαρῶς οἰκονομικὰ μέτρα καὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέπει τὸ κυβερνητικὸν οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἡ ἀνάγκη λήψεως διοικητικῶν - ὀργανωτικῶν μέτρων ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως ἔχει πρὸ πολλοῦ καταστῆ καὶ παρ' ἡμῶν πλέον ἢ ἐκδηλος.

Τοῦτο δὲ διότι παρ' ἡμῶν :

α) Ἐκτὸς ὄλων τῶν ἀπανταχοῦ συναντωμένων αἰτίων τῆς ἀνεργίας τριβῆς ἢ ὑπαρξίς μιᾶς συνεχῶς κινουμένης μάζης μεταξὺ ὑπαίθρου καὶ ἀστικῶν κέντρων πολλαπλασιάζει τὰς δυσχερείας τοῦ προβλήματος.

β) Ἡ παντελής ἔλλειψις τῆς ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως φθάνει μέχρι τοῦ σημείου ὥστε οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσδιορίσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνέργων.

Ἐνταῦθα ἀρκεῖ νὰ ἀντιπαρατάξωμεν εἰς τοὺς 2500 ὑπαλλήλους τοῦ Βελγίου καὶ εἰς τοὺς 3500 ὑπαλλήλους τῆς Γαλλίας τοὺς 40 περίπου ὑπαλλήλους, καὶ μάλιστα κατὰ κανόνα ἀπλοῦς γραφεῖς, τῶν ἰδικῶν μας ΓΕΕ, διὰ νὰ κατανοηθῇ ὁ βαθμὸς ὀργανώσεως καὶ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο.

Ὅπως ἀρκεῖ νὰ ἀναμνησθῶμεν ὅσα εἶπομεν ἀνωτέρω περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα παρέχει ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας, διὰ νὰ γίνῃ ἀμέσως ἀντιληπτὸν πόσον ἡ ἔλλειψις τῆς γνῶσεως ταύτης ἐμποδίζει τὴν χάραξιν ὀρθῆς πολιτικῆς τῆς ἀπασχολήσεως.

γ) Διότι, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν ἀπολύτως ἀτροφικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, ἡ παρ' ἡμῶν ἀσφάλισις ἀνεργίας, ἀσκηθεῖσα μονοπλευρῶς καὶ μὴ συντονισθεῖσα μὲ ἀνάλογον ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, ἀπεδείχθη καταστρεπτικὴ—λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς εὐκολίας μεθ' ἧς ἐχειρίσθη σοβαρώτατα θέματα ὡς τὸ τῆς ἐποχικῆς ἀνεργίας—καταστρεπτικὴ ὄχι μόνον διὰ τὰ εἰδικώτερα συμφέροντα τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισις, μετὰ τῆς ὁποίας τόσον ἀβασανίστως ἐπραγματοποιήθη ἡ συγχώνεσις τοῦ τέως Ταμείου Ἀνεργίας, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὰ τὰ γενικώτερα ἀκόμη συμφέροντα.

Τὸ περίεργον ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἡ ἀνυπαρξία τῆς ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχετικῶν μὲ αὐτὴν νομοθετημάτων, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶναι πληθωρική παρ' ἡμῖν ἡ ἱστορία τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ ΓΕΕ νόμου.

Ἄλλὰ πρέπει πλέον νὰ κατανοηθῆ ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ προβλήματα καὶ αἱ μεγάλοι οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι δὲν θεραπεύονται διὰ τῆς ἀπλῆς ψηφίσεως ἐνὸς ἀρτίου ἔστω νομοθετικοῦ μέτρου.

Χρειαίεται κάτι πλέον αὐτοῦ. Χρειαίεται σοβαρότης καὶ ἀποφασιστικότης, ὥστε εἰς τὸ ἄψυχον κείμενον ἐνὸς ψηφισθέντος νόμου νὰ μεταδίδεται ζωογόνος πνοή, διὰ τῆς καταλλήλου ὀργανώσεως τῆς ἐνδεικνυομένης ὑπηρεσίας.

Ἡ διεθὴς πείρα καὶ αἱ εἰδικαὶ ἑλληνικαὶ συνθῆκαι προδιαγράφουν τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας δέον νὰ ἀκολουθήσῃ μία ἀρτίως ὀργανουμένη καὶ καταλλήλως ἐξοπλιζομένη εἰς ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὕλικόν Ὑπηρεσία Ἀπασχολήσεως, μὲ ὄλους τοὺς κλάδους αὐτῆς, τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἀναπήρων, θέματα ἅτινα διὰ πρώτην ἐν πάσῃ περιπτώσει φορὰν ἀντεμετωπίσθησαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 2656/53.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν εἶναι ἀποφασιστικὴ ἢ διάθεσις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας οὐ μόνον νὰ πρόβῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ἐτοιμασθέντος ἤδη νέου σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς ἀνεργίας ἀλλὰ καὶ νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ὀργάνωσιν μίας ἀρτίας Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως.

Αἱ μέχρι τοῦδε προσπάθειαι μας ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀνέργων, τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας, ἐνῶ εἴχομεν παραμελήσει τελείως τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως, θεωροῦντες φαίνεται ταύτην ὡς ἄχρηστον βάρος. Ἀντιθέτως, ἡ λογικὴ ὑπαγορεύει νὰ ἀντιστρέψωμεν τὸν κἀνόνα καὶ κυρίως νὰ ὀργανώσωμεν οἰκονομικῶς καὶ διοικητικῶς τὴν προσπάθειαν ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς τὸν ἀνεργον, καὶ ἐπικουρικῶς καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς προσπαθείας ταύτης νὰ εἴμεθα βεβαίως προπαρασκευασμένοι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ νὰ βοηθήσωμεν αὐτόν!

Πρέπει ἐπομένως νὰ μεταβάλωμεν τὸν ροῦν τῶν σκέψεών μας, τῶν ιδεῶν μας, τῶν ἐνεργειῶν μας.

Ὅπως ἔλεγεν ὁ Keynes, «ἐπιβάλλεται ὁ ἀγὼν διαφυγῆς ἀπὸ τοὺς τρόπους σκέψεως καὶ ἐκφράσεως μὲ τοὺς ὁποίους ἐσυνηθίσαμεν. Αἱ ιδέαι εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀπλαῖ. Ἡ δυσχέρεια εὐρίσκειται ὄχι εἰς τὰς νέας ιδέας, ἀλλὰ εἰς τὴν διαφυγὴν ἀπὸ τὰς παλαιάς».

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν εἶναι ἀπλοῦν, αἱ δυσχέρειαι, οἰκονομικαὶ, τεχνικαὶ καὶ ψυχολογικαὶ εἶναι μεγάλαι, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ ὁ ἀγὼν ἀποκτᾷ περισσώτερον ἐνδιαφέρον καὶ περιεχόμενον καὶ πρέπει νὰ διεξαχθῆ μὲ περισσώτεραν πίστιν, ἐπιμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητα.